

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkah pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20,—, polletno K 10,—, četrtletno K 5,—, mesečno K 1'70. — Z. inozemstvo celoletno K 30,—. — Naročnina se pošilja upravnistvu.

Telefon številka 118.

DAN

NEODVIŠEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo:
Učiteljska Tiskarna, Franciškanska ulica št. 8.

Dopisi se pošiljajo urednistvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju po-
pust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 118.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo vladno vabilo na novo naročbo, stare p. n. naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času obnove, da pošiljanje ne preneha in da dobe vse številke.

„DAN“

velja v Ljubljani na dom dostavljen:

Vse leto . . . K 18,— Četrta leta . . . K 4'50
Pol leta . . . K 9,— En mesec . . . K 1'50

V upravnistvu prejemam na mesec K 1'20.

S pošiljanjem po pošti v Avstriji velja:

Vse leto . . . K 20,— Četrta leta . . . K 5,—
Pol leta . . . K 10,— En mesec . . . K 1'70

Za Nemčijo vse leto K 24. Za Ameriko in druge dežele vse leto 30 K.

Naročba se lahko z vsakim dnem, a hkratu se mora poslati tudi naročnino, drugače se ne oziroma na naročilo. Pri reklamacijah naj se navede vedno dan zadnjega plačila naročnine.

List se ustavlja 10. dan po poteku naročnine brez ozira vsakemu, kdor je ne vpošle o pravem času.

Upravnistvo „DNEVA“.

Teorija in praksa.

Idrija, 1. maja 1912.

Dne 11. aprila t. l. je predaval deželni odbornik dr. Lampe v socialnem tečaju S. K. S. Z. o občinski politiki. Glavne misli tega referata je objavil »Slovenec« v svoji 83. številki.

Nekatere stvari, kakor jih je razvijal dr. Lampe, se lepo boro, in bi morali biti zanje zavzeti, ako bi mogli verjeti v njihovo resničnost. Žal pa, da smo — ozirajoč se na razne dogodke zadnjih let, odkar ima S. L. S. vso oblast v rokah — primorani takoj povdariti, da se klerikalna teorija popolnoma loči od klerikalne prakse, ker zadnja prvo neusmiljeno po-bija in je to kričeče nasprotje med obema le dokaz klerikalnega demagoštva in klerikalnega sovražstva do ljudskih interesov.

Prvič ni lažjega nego dokazati to trditev. Če si ogledamo na eni strani Lampetove besede, na drugi strani pa dejanja deželnega odbora in dejanja idrijskih klerikalcev, ki jih vodi na kratki vrvi c. kr. katehet Oswald, moramo reči, da se je vse, kar se more hudobnega in škodljivega zgoditi, izvršilo v polni meri nad delavskim mestom Idrija, ki ostane neminljiva priča, kako daleč stran stoji praksa od tiste teorije, ki so jo polna Lampetova usta!

Dr. Lampe je glasom »Slovenca« govoril tako: »Občina sme svobodno gospodariti s svojim premoženjem in mora oledati, da se isto splošno koristno upravlja.« — Kako lepe so te besede! Toda glejte: izkušnja uči, da teh besed klerikalci ne poznajo, kadar bi jih bilo treba uveljaviti z dejanji. Naš občinski zastop je opetovano sklenil, in sklenilo je tudi naše delavsko ljudstvo na mnogoštevilno obiskanih javnih shodih, naj se občinsko poslopje št. 500 prezida tako, da bo služilo vsemu prebivalstvu, torej občekoristnim namenom. Občina je hotela svobodno gospodariti s svojim premoženjem, upoštevajoč ljudsko voljo, in je hotela to svoje premoženje upravljati v splošno korist, ampak na rekurz c. kr. kateheta Oswalda je deželni odbor prepovedal od dr. Lampeta povdarjano svobodno gospodarstvo, upravljano v splošno korist! Kdor temu ne verjame, naj si ogleda razvaline št. 509, ki že četrto leto govore, kako diametralno se razlikuje kleri-

kalna teorija od klerikalne prakse. To je delo sovražnikov ljudstva!« govore razvaline! —

Nadalje je trdil dr. Lampe glasom istega »Slovenca«, da je liberalcem »individualni interes več kakor splošni blagor.« — Zopet neresnica! Splošni blagor v Idriji je zahteval dotično prezidavo. Občina je hotela dati ljudstvu javno čitalnico, javno gledališko dvorano, hotela je dijakom zvečati podpore, da bi mogli svoje študije dokončati na visokih šolah, hotela je občinskim siromakom zvišati podpore, čitalnica se je odpovedala svojim pravicam do št. 509 — vse ni nič pomagalo: individualni interes c. kr. kateheta Oswalda, ki se je vsemu temu uprl, je imel pri deželnem odboru več veljave, kakor splošni blagor, kakor volja 6000 Idričanov, zato se vse te stvari niso smele zgoditi v splošni blagor! Zopet dokaz, kako različna je klerikalna teorija od klerikalne prakse. »To je delo sovražnikov ljudstva!« govore dejstva! —

Dr. Lampe je govoril, kar priča ravnoisti »Slovenec«: »Zahtevati moramo razširjenje avtonomije (t. j. občinske) pod gotovimi pogoji!« — V Idriji pa pritiska isti Lampe občinsko avtonomijo k tlom! Karkoli sklene občinski zastop, proti vsemu rekurira c. kr. katehet Oswald in vsemu ugodni deželni odbor. Kje je torej občinska avtonomija? »To je delo sovražnikov ljudstva!« govori občinska avtonomija, ki so jo v Idriji klerikalci spravili ob veljavo.

Sedaj pa hoče še razširjenje avtonomije, ko ne upošteva niti te, ki nam je sedaj zajamčena po zakonu! Sicer dostavlja previdno: pod gotovimi pogoji. In ti »gotovi pogoji« bi bili najbrže tisti, da bi se glede vsega smelo storiti samo to, in samo tako, kar in kakor hočejo klerikalni demagogi, ki bi še v podpiranje svojega nasilja radi dobili orožniško in vojaško asistenco!

Individualni interes, ki vodi dejanja in nehanja klerikalnega fanatika, izpodbija nadaljno Lampetovo trditev, češ, »naša stranka je demokratska.« In dalje pravi: »Se v vsakem zastopstvu, ki je vanj stopila, je skušala uveljaviti to svoje načelo in ga odpreti najširšim plastem slovenskega ljudstva.« Dejanja pa zopet drugače govore. Ravno naš deželni poslanec g. Gangl je bil tisti, ki je že opetovano stavil v deželnem zboru predlog za uvedbo splošne, enake, direktne in tajne volilne pravice za vse javne zastope, in ravno klerikalci so bili tisti, ki so vedno glasovali proti! V svojem programu imajo sicer zahtevo po taki volilni pravici, a ko bi moralo priti od besed do dejanj, se pokažejo v praksi drugačne nego so v teoriji. »To je delo sovražnikov ljudstva!« govore njihova dejanja! —

Navedli bi lahko še več slučajev, ki neovržno pričajo, da imajo klerikalci za ljudstvo samo besede in hudobna dejanja, ki pobijajo njihovo teorijo. Mi jih dobro poznamo, zato jim pa nič ne verjamemo, tudi ne takrat, kadar prihajajo s prijaznim in sladkim obrazom. Klerikalci je klerikalci, — pa konec besedi! Poizkusili so že vse, kar je sploh mogoče, da bi v Idriji uničili napredni element, da bi zatrli napredno delavstvo, a to se jim ni posrečilo in se jim tudi ne bo! Sovražnike ljudstva zaničujemo in ostanemo neizprosno in nepodkupno zvesti svojemu naprednemu prepričanju. Klerikalci naj z našim c. kr. katehetom Oswaldo vred divjajo naprej, mi vemo, da pride tudi zanje dan plačila!

Kaj je N. D. O.?

(Iz delavskih krogov.)

Tovariši delavci! Ako ti hočem odgovoriti na to vprašanje, ti moram poljudno raztolmačiti, da me boš dobro umel.

Že naslov pove, da je »Narodna delavska organizacija« — delavska organizacija. V N. D. O. spadajo vsi oni, ki služijo vsakdanji kruh bodisi z rokami ali pa z glavjo. Z eno besedo rečeno: N. D. O. je organizacija ubogih, zatiranih, izkoriščanih sploh pomoči potrebnih ljudi, ki se jim gode pri današnji družabni uredbi — krivice. Kdor nima potrebe, kdor ima vsega zadosti, se gotovo ne bo vpisal v N. D. O., ker bi bilo to nepotrebno.

V N. D. O. gre iskati pomoči trpin, ker je bila zanj ustanovljena.

N. D. O. se bojuje za povzdigo delavskega ljudstva; ona stremi po tem, da si slovensko delavstvo na njeni podlagi pribori boljše in srečnejše življenje, da se osvobodi izkoriščevalcev, vseh onih, ki navzlic temu, da delavstvo trpinčijo, žive od delavskih žuljev.

Ali ni žalostno, tovariši sotrpini, ako pomislimo, da se bogataši, dasiravno nič ne delajo, veselijo, da žive v izobilju in razkošju, med tem, ko mora delavec, ki je gospodarsko odvisen, dan na dan težko delati in poleg truda polno - težavnega dela še študirati, trpeti pomankanje! Žalostno je to, silno žalostno, da nosi delavstvo s potnim obrazom zaklade tega sveta skupaj, ne za se, ampak za druge, za one, ki so delavstvo vkovali v verige, tako močno, da se ne more ganiti temveč mora z poterpežljivostjo prenašati vse udarce, vse bolečine.

Delavec ima doma družino, ki trpi pomankanje. Poleg težkega dela ga tarejo obupne misli; na svojo ženo misli, ki ne more zadovoliti prošnjam revnih otročičev, ki prosijo kruha, temveč mora s solznimi očmi in krvavečim srcem gledati kako otroci telesno in duševno propadajo.

No, in prav iz železa mora biti delavec, ki bi vse to lahko mirno prenašal. — V krčmo gre, da si z alkoholom razžene obupne misli.

O, drugače bi bilo, ako bi dobil delavec za svojo delavno moč, to kar stane. Ker mora za 3 K in še manj na dan prodajati delovno moč neusmiljenemu kapitalizmu, zato je tako. To ni pravo življenje. Se živini se boljše godi kakor delavcu, ker nji ni treba misliti, kje dobi jutri jesti itd. Človek skrbi, da dobi konj, ki je vlačil celi dan voz, krmo; konj je lahko brez skrbi.

Delavec, ali si vse to premislil? Kaj ti nikdar ni padlo v glavo, kadar si se prepiral doma z ženo ali jo celo tepel, da so krivi drugi, da je tako?

Samo premišluj in padla bo črna zavesa izpred tvojih oči in videl boš mnogo več, kakor vidiš sedaj!

Kadar se to zgodi, takrat boš vzdiknil: tako ne more in ne sme iti naprej, krivica se mora odpraviti, hlapčevstvo in suženjstvo mora izginiti! Poprijel se boš orožja — organizacije in deloval boš brez prestanka, ker boš videl vedno pred očmi zvezdo, proti kateri te bo gnalo srečno spoznanje.

Kakor sem ti povedal že v začetku, stremi N. D. O. po zboljšanju življenja slovenskega delavstva.

V prvi vrsti se bojuje N. D. O., da bi se povišale delavske plače, da bi dobil delavec za svojo delovno moč to, kar v resnici zasluži.

Bezportev ga je zares zapazil. Odrtnal se je od spreveda, stekel k njemu ne nehajoč mahati z robcem in skakati po taktu pesmi. Na njegovem belem, podolgastem in koščem licu z malimi rdečimi brki in s plavimi plametičnimi očmi se je izražala nekaka svojeglavna radost in živalski zanos, kakršen povzroča pijanost, pijanost povzročena po nekakem znorelem, pretresljivem ganutju duše.

»Živio, baj Marko, pa tudi Bolgarska naj živi in slavni bolgarski sinovi naj žive!... Baj Marko, zapovej donesti vina... Hvala lepa živio! Naj živi, kdor naliva!... Odpusti, baj Marko, pijan sem kakor sod... a vendar se ne dam prekobaliti... jaz pijem vino, a ne vino mene... Da, kot Bolgar, ki čuti... Zakaj narod trpi, jaz pa kličem: dovolj je že te sužnosti in prijanstva!... rajši smrt, nego takšno sramotno življenje... O meni naj govore ljudje: navlekel se ga je kakor ruski črevljari. Izdajica kdo to poreče... Mene boli srce radi Bolgarske, tega nesrečnega turškega sužnja... Zahtevamo pravice, človeških pravic... Nočemo bogastva, nočemo žensk... Pa porečeš: ljudje se ženijo, toda kedaj? Jaz ti pa odgovorim: to je narod... in če mu jutri porečeš: marš, naprej, požgi svojo hišo ter odrini na Balkan!... Kdor se boji tic, on proša ne seje... Razumiš, tebi je dovolj ena sama beseda... Živeli tebi podobni rodoljubi! Jaz jim poljubljam roke in noge!... A kar se tiče čorbadžija Jurdana, hočem s kremenom dreti njegovo kožo... A Stečev?... Pride na psa mraz, predno sam pričakuje... Hočem reči: pijan sem kakor čap. Ljubezen do naroda je zakrivila, da sem pijan... Kmalu udari ura... Danes sem živ, jutri posatnem duh, nič, senca... Z eno besedo: oslovski svet... Kdo pa umre za narod, živel bo na veke vekov... Živio, Bolgarska naj živi!... A kaj sem pa jaz?... osel, ki se boji uno tekoče vode...«

Urednik je nakrat umolknil, kajti zagledal je nekega Turka, jezdečega na konju, kar se je zadnji čas poredkoma videlo. Pokazavši na Turka, je zapel:

»Boj nam nastaja, je v srcu našem plam, Tu, evo, pred nami je odveki dušman; Smelo, družina zvesta in složna, Mi nismo več raja pokorna!«

»Naprej, naprej!« je zaklical Bezportev, kakor bi videl pred seboj neko nevidljivo družino in se spustil za Turkom.

Turek se obrne, vidi Bezporteva, da teče proti njemu in obstane. Z nekoliko skoki je bil urednik pri njem in je zakričal nani:

»Kam greš, ti razbojnik? Kako si drzneš teptati sveto zemljo?... Ta zemlja je bolgarska, tvoja pa je tam v azijskih puščavah, ondi se zamoreš razkorčiti! Dolgi, ti zverina, pa poljubi to sveto zemljo!... Ako ne, pa zlod vzame tvoje sultana z njegovimi »vlasmi« in haremi.

Turek ni razumil, kaj mu je govoril Bezportev; videl pa je vendar, da je precej natrkan; postal je nekoliko zbehan in spodoben je konja, hoteč se oddaljiti. Bezportev skoči za njim ter pograbi konja za uzdo.

»Kaj hočeš od mene, čorbadži?« vpraša ga Turek osupnen.

»Doli, ali ti izpijem kri!« je zaklical Bezportev strogo in izvlekel bliščečo bodalo.

Turek je imel neko orožje za pasom, pozabil pa je nanj in tresoč se strahu, pokorno zlezel s konja.

»Kaj zahtevaš, čorbadži?« je vprašal, prestrašen po besnem urednikovem pogledu.

LISTEK.

Pod jarmom.

Roman iz bolgarskega življenja pred osvoboditvijo.

Spisal Ivan Vazov. — Poslovenil Podravski.

(Dalje.)

XV.

Nova Markova molitev.

Marko je odšel nenavadno zamišljen pod vtisem reči, katere je videl in čul v Kalčevi livarni topov.

»Kdo ve?« je šepetal sam s seboj, korakajoč mimo zelnikov, ki so se ondi nahajali.

Obhodivši Belo Cerkev proti vzhodu, je prišel k potoku, ki se v številnih vodopadih zliva iz Balkana. Ondi je obrnil pogled po svojem vrtu in pregledal panj, ki je ostal po črešnjem ter se nasmehnil pod brkami; na to je krenil na stran ter korakal zopet preko vrtov in livad, da je dospel v mesto po glavni ulici, po kateri je držala cesta v K. Pustivši za seboj ciganske kočje, postavljene na zaprašenih planjavah na koncu mesta, je pogledal pred seboj velik sprevod. Nek reven človek iz predmestja je obhajal svatbo, katere, kakor je bilo videti, so se vdeležili vsi bivalci predmestja, tako dolg je bil sprevod.

»Evo, takšen je svet,« si je mislil Marko, »tam pripravljajo topove, tu se pa ženijo in nihče ne misli na to, kaj bo jutri...«

Med tem se je prepričal, da se puntarskega življa tudi tukaj ne manjka. Sprevod je vodil Bezportev, kateri, dasiravno je bil neko-

liko šepast, je bil odlični plesalec. Mahal je z belim robcem v roki ter plesal nenavadno nespretno in ekscentrično; brezkončna živa veriga se je vila za njim v čudnih ovinkih in figurah; sedaj je bil sprevod podoben pravilnemu polkurogu, pa se je zopet zavil okrog ter izgledal kot nekak zaspani zmaj, na kar se je zncvič razvil ter se postavil v ravno črto, ali se spreminjal v razne druge oblike. Pri tem pa se je sprevod zmagoslavno zmerom pomikal naprej.

Marko se je počasi približal k samemu sprevodu, ki je bil v največjem begu, a tu je zapazil, da je Bezportev bil močno natrkan in tako silno je rinil naprej, ter skakal, za njim pa vsa podložna mu kolona, kakor bi jo vodil k napadu na nekako trdnjavo. Spregov zanes je prevzel celo najposlednejšo. Njegove palce na koncu verige, kjer so se nahajali celo drobni otroci. Na njegovo povelje so godci utihnili, plesalci in plesalke pa so zapele pri plesu. Po glasu pesmi se je sprevod pomikal naprej. Potoma je Marko čul naslednjo pesem:

»Raduješ li se, Kalina,
Starši brat Kolja da pride,
Starši brat Kolja da pride,
Darek lep ti prinese?
Na beli vrat — »gerdanče«
Na vitki život — »kolanče«
Na ruse lase — »šamijo«
Na male noge — »črevljice«

In sprevod se je pri tem močno gibal. Marko je stal pod streho kovačije ter ogledoval ta veseli prizor.

* Ovrtnik.

** Pas.

*** Lahen robec za na glavo.

krivica, da morajo trpeti in težko delati, med tem, ko drugi samo uživajo plod njihovega dela, bi se že postavili na noge, ter zahtevali, da se vsa ta krivica odpravi.

N. D. O. hoče pripeljati delavstvo torej potem izobrazbe, predavani, shodov, sestankov, debatnih tečajev, knjižnic, čitalnic itd. do tega, da se bo zavedlo svojih pravic, ter z znanjem nastopilo proti vsaki krivici.

N. D. O. pa e tudi narodna. — Zakaj vendar?

Zato, ker je potrebno, da je narodna. N. D. O. se mora vendar tudi proti narodnim nasprotnikom bojevati, ki hočejo oropati slovenskemu delavcu materni jezik in ga potujčiti, ki mu hočejo odvzeti vse narodne pravice.

N. D. O. se bo z vso odločnostjo bojevala proti temu.

Narodna pa je tudi zato, ker deluje samo za povzdigo slovenskega proletarijata.

Tu na domači zemlji se šopirijo tuji, med tem, ko jim mora dati slovenski delavec prostor, umakniti se jim mora.

Slovenski delavec mora na domačih tleh dobiti vse potrebno za življenje!

Brez močnej N. D. O. pa do tega nikdar ne pride; druge organizacije se pa zato ne potegujejo.

Mednarodne delavske organizacije delajo proti temu in skrbijo bolj za delavstvo drugih bolj močnih narodov.

Glede skupnega nastopa z drugimi delavskimi organizacijami pa stoji N. D. O. na tem stališču.

Ako se združujejo podjetniki, kapitalisti v močnih organizacijah, katerih boj je naperjen proti delavstvu, ako imajo te organizacije namen, delavstvo vreči v še večje suženjstvo, se morajo proti temu postaviti, ne samo ena, ampak vse delavske organizacije. Če je potrebno gre v gospodarskih bojih N. D. O. vsikdar slično v boj z drugimi strokovnimi organizacijami, kajti ena organizacija ne more dosti doseči.

Prepričanja pa so člani N. D. O. lahko kakršnegakolišbodi, kajti N. D. O. ni politična, ampak samo strokovna organizacija.

To je naše stališče, ki je edino pravo. Po tej poti bo šla N. D. O. odločno naprej in dosega bo velike uspehe, ako bodo slovenski delavci izpolnili svojo dolžnost in se jej pridružili.

Na kratko sem ti razložil, delavec, namene N. D. O. Sedaj se pa odloči in izpregovori odkritosrčno besedo. Povej, ali je potrebna taka organizacija, ali ne! Odloči se!

Avstrijsko-ogrske delegacije.

Delegacijsko zasedanje je v monarhiji najvišji ustanovni in parlamentarni forum, kjer zakoniti predstavniki prebivalstva dobe vpogled v najvažnejše resore skupne vlade in sicer glede zunanjega ter skupnih ministrstev, namreč finančnega in vojnega. Ali kakor je v Avstriji tako tudi na Ogrskem ves parlamentarizem nekaj iluzornega, tako so tudi delegacijska zasedanja nekaj navadnega nezanimivega. Avstrijsko prebivalstvo, ki je v strastnih političnih in medsebojnih strankarskih bojih, zadobilo neko antipatijo do parlamentarnih debat, pušča tudi delegacijsko zasedanje mirno. Pa tudi inozemstvo ne upošteva več toliko debat v delegaciji, posamezni ekspozeci se komentirajo, kakor pač kaže politični položaj. Celó v najkritičnejšem trenutku, in sedanjí čas je v resnici kritičen, in ekspozice grofa Berchtolda zosebnega odjeka v monarhiji sami, kakor tudi v inozemstvu ne. V resnici je bil pa tudi njegova ekspozice skrajno suhoparen, omejil se je na one točke, ki jih je res moral omeniti, a že ta tako mimogrede, da se vidi na prvi pogled, kako ni hotel zavzeti kakšnega stališča. Z največjo napetostjo so delegacije pričakovale avstrijski odgovor na Sazonovjev ekspozice, ki se je dotaknil avstrijske politike v precej občutnih točkah, a Berchtold se je omejil na znana zatrdila o dobrem prijateljstvu in prijaznih razmerah in prešel na druge države, ki jih je odpravil z znanimi frazami. Ako bi se Berchtoldov ekspozice, kar se tiče rezerviranosti in negotovosti sodil raz ono stališče kakor se presojajo razni ekspoziciji državnikov tujih velesil, tedaj bi se moglo reči, da Avstrija živi le v prijaznih razmerah z ostalimi državami, v koliko daleč pa sega ta prijaznost pa Berchtold ni povedal, kar sili k sklepanju o besedah in le samih besedah. Soglasna in preprisanška sodba vseh članov delegacije je označila ekspozice zunanjega ministrstva suhoparnim in neizrazitim, ker njega vsebina ni napravila na delegacijo nikakega utisa. Ista sodba se je čula tudi v finančnem ekspoziciju. Skupna vlada si hoče zopet pomagati s šestmesečnim proračunskim provizorijem, kar znači zanašanje upravne politike, pod katero trpi Avstrija v skupne posele iz avstrijskega parlamenta, kjer se gospodari s samim provizorijem, ki se dovoljujejo posameznim vladam. Brezdvomno je, da delegacije dovolijo vladi vse, kar od njih zahteva, malo ostre kritike, a potem se glasuje navdušeno za vse, kar se je malo prej grajalo ali pa hvallilo! Kratko zasedanje delegacij mine, a na vrsto pride zopet stari boj v parlamentu! In to se v monarhiji ponavlja brez izpremembe leto za letom.

Za jugoslovansko javnost pa ima sedanje delegacijsko zasedanje velik pomen, ker je ravno v jugoslovanskih provinciah, ki spadajo v sedanjih razmerah le pred forum delegacij, situacija taka, da je treba pojasnil od merodajnih krogov. Ravno včeraj je komisar Cuvaj svojim podrejenim organom pripovedoval, da še ne bo tako hitro konec komisarijata. Od strani se je nortčeval iz akcije v avstrijskem parlamentu in med vrstami uradnega komunikeja je citati, da je komisar Cuvaj dobil po svoji zadnji budimpeštanski avdijenci utis, kako je avstrijski parlament njegovo stališče le utrdil. Sedaj je na jugoslovanski delegaciji naloga, da pred skupno vlado izžve intervenenjo v korist Hrvaške. Kakor se poroča, so v teku

tri akcije od strani jugoslovanskih delegatov in sicer:

Dr. Sušteršič je stavil na predsednika avstrijske delegacije vprašanje glede veljavnosti ogrske delegacije.

Dalmatinski delegat dr. Čingrija je stavil predlog, naj avstrijska delegacija izjavi, da smatra svojo ogrsko tovarišico za nelegalno in da z njo ne more občeovati, dokler niso zakonito zasedeni hrvaški mandati.

Del. Vekoslav Spinčič je v avstrijski delegaciji vložil ostro interpelacijo, ki v nji zahteva od skupne vlade jasen odgovor glede nasilij na Hrvatskem.

Vprašanje je, ali bodo ti poskusi imeli kaj uspeha, ako se ne zgodi isto, kar smo doživeli v avstrijskem parlamentu.

V delegacijah se začno sedaj debate o posameznih ekspozicijah in po teh debatah se bo dalo soditi o uspehu jugoslovanske akcije za Hrvaško.

DOPISI.

Primskovo pri Kranju. (Gledališka predstava). Bahali so se s svojim gledališčem Predoslani, bahali so se Ruparji, pa so gledali po strani Primskovljane, kakor da bi ti nič ne mogli. No, tega je bilo Primskovljancem dovolj, zbrali so se fantje in dekleta, vzeli se skupaj, priredili pri g. Jaku Gorjancu primeren ličen oder, naučili se dvoje iger ter napravili dne 28. aprila ob 4. uri popoldne prvo gledališko predstavo, s katero so pokazali, da znajo kaj več kakor hruske peč. Igrali so najprvo enodejanko »Kje je meja?« Križ in Kraz, to sta vam bila res prava zastavna gorenjska kmeta v lepi stari domači noši. Odločno ženo se je pokazala Marjana, brka kmetica nam ugaja, ki ve o pravem času povedati krepko moško besedo. Ljubezniva je bila njena hčerka Polona, mlado dekle, ki mora vsakega pridobiti zase. Zveriga je imel pa že tako namazan jezik in jo je znal že tako urezati, da smo se mu prav od srca smejali. — Potem so uprizorili burko »Krojač Fipš«. Fipče je govoril tako sladke moderne besede, kakor jih imajo obilo v zalogi moške njegove vrste, to so krojači, ki delajo obleko ženskam. Samo zastoj se je revež trudil, da bi zase vnel srce svoje brhke in življane varovanca Lizike, ki je gorela samo za svojega zayber fanta Miheliča in ga nazadnje po raznih spletkah tudi dobila za moža; Fipče pa se je moral zadovoljiti z zapeljivo kramarico Polajko; tudi sluga Lojze se je pošteno trudil, da se je vse prav razvzlozilo. — Obe predstavi sta nas v resnici razveselili in zadovoljili; prav dobro so se postavili vsi igralci in igralka, nobeden ni prišel v zadrego, čeprav so vsi šele prvič nastopili. To se vidi, kaj premore veselje in dobra volja. Le tako naprej igralci in pa režiser g. nadučitelj Franc Luznar; vemo, da se vam drugič še boljše posreči in naj pride na vrsto tudi večja igra. — Igralni prostor je bil pri predstavi do zadnjega prostora zaseden, čeprav so delali nekateri z vso silo proti prireditvi in še bolj proti udeležbi. Mi pa mislimo tako, da nam je poštena zabava dovoljena po božjih, cerkvenih in cesarskih zapovedih. — Zastavni možje so skrbeli pri igrah, da se je vršilo pri blagajni kakor tudi v igralnem prostoru vse v najlepšem redu. — Igralci ponove predstavo v nedeljo, dne 5. maja ob 4. uri popoldne. Kdor se hoče prav od srca nasmejati, naj pride. — Kakor slišimo je ta stvar dekana Koblerja tako razjezila, da je baja sklenil, da bo mašo vzel. Pa takih groženj se menda nihče ne bo bal.

Zagorje ob Savi. Dne 28. m. m. je uprizoril dram. odsek »Sokola« Rokovnjače, ki so nadvse dobro uspeli. Posameznosti ne bomo naštevali, samo toliko povemo, da se taki igralci lahko ponašajo s kakim večjim odrom. Posebno nam je ugajalo petje, spremljevano od seksteta pod vodstvom g. Januškarja. Posebno pa moramo naglašati, da nas je očarala gosipica Franci Jerinova, s svojim krasnim in gladko donečim glasom. Ne smemo tudi prezreti ostalih igralcev, ki so pokazali, da je vsak bil na svojem mestu ter razumel svojo težko nalogo. Upamo, da nas bodete zopet kaj kmalu presenetili s kako prireditvijo!

Iz Celja. V soglasju več spodnještajerskih obrtnih zadrug se je sklenilo ustanoviti »Zvezo južnoštajerskih obrtnih zadrug«. Tozadevno so se razposlala na prizadete obrtne zadruge sedmih političnih okrajev pravila, da spoznajo predstojništva vrednost in delokrog take zveze. Doslej so priglasile že nekatere zadruge svoj pristop in naznanile odposlanec, tako, da je v najkrajšem času za pričakovati ustanovitev. Kakor je bilo pričakovati, se je sedaj oglašil nekdo v »Tagesposti« in pravi v slepi sovraštvi, da je baja ta zveza — »panslovistično stremljenje« — ki bo nemškemu obrtništvu škodovala, ker se bosta baja Štanjerska in Kranjska zvezala in slovensko obrtništvo naseljevalo. Pozivlja nemška predstojništva in jih k pristopu svari. To zopet kaže kako strastno mržnjo imajo ti nemški nacionalci do vsega, kar brezpogojno ne trobi v njih rog. Toraj, niti nepolitične organizacije našega obrtništva nam bi ne privoščili ti demagogi, ko bi vse po njihovem šlo. Neumne, brezpravne in sužnje bi nas najrajši gledali, nam vsako pravico in uspeh odrekli, da bi nam naseljevali od raznih zavodov subvencionirane nemške konkurente. Ti gospodi dobro vedo, da kmeta ne morejo iz svoje zemlje izgnati, hajd torej na obrtnika, vzemi mu pravice in ga izstradaj, da ti od lakote pogine. Ali tako naglo nas ne boste podavili! Mi zahtevamo enake pravice od Vas. Vam bi se naj dovolilo se vsestransko krepiti in organizirati, da bi lahko z zaničevanjem na needno maso gledali. Ne, dovolj tega! Zbudi se, slovenski obrtnik in pokaži, da si mož! Naj predstojništva istih zadrug, ki so dobile pravila in navodila, nemudoma skličejo obšne zbere in priglase pristop k velevažni obrtni zvezi. Pripravljajte se tudi pridno za obrtni shod na 27. majnika v Celju.

DNEVNI PREGLED.

Bridko spoznanje. Po skupni jugoslovanski akciji v dunajskem parlamentu je »Slovenec« dvigal do neba Sušteršičev klub, češ on je rešil Hrvaško! Kdor bi veroval Sušteršiču in »Slovenec« bi si mislil, da bo že drugi dan frčal Cuvaj iz Zagreba. Jugoslovanska napredna javnost pa je po prvem sicer moralnem uspehu jugoslovanske delegacije konstatirala, da je ta akcija vendarle ponesrečena. In kdo je imel takrat prav? Uradni list komisarja Cuvaja poroča o konferenci komisarja in njegovih organov to je policajev, državnih pravdnikov in drugih sodnih funkcionarjev o nadaljni taktiki in vladi komisarja. Cuvaj je sklical to konferenco po svoji vrnitvi iz Budimpešte, kjer ga je Lukacs zagotovil, da ostane tudi še nadalje na svojem mestu. To je Cuvaj svojim trabantom tudi povedal in namigoval na neuspeh jugoslovanske akcije v avstrijski zbornici; izjavil pa je tudi, da šele sedaj začne »intenzivno in dosledno« poslovanje kraljevskega komisarijata. To intenzivno delovanje se že občuti v poostreni konfiskacijski praksi! — Tak uspeh je torej rodila ta veličastna manifestacija v dunajskem parlamentu. Komisar Cuvaj se sedaj čuti še močnejšega ker je videl nemoč jugoslovanske delegacije v dunajski zbornici. Sedaj spoznajo lahko vs, ki so mislili, kak uspeh porodi Sušteršičeva interpelacija, kako lepo so se izveleki slovenski klerikalci iz sebi in vladi neprijetne afere ter speljali na led ostale jugoslovanske poslance! Posledice so dokazale, kdo je takrat zavzel pravo stališče.

Čudno postopanje avstrijskega poslanika v Belgradu. Odkar je odšel iz Belgrada zloglasni avstrijski poslanik Forgach, vodi tam poslaništvo neki Ugron. Mož je bil doslej previden in oprezen, da ne bi napravil takih neumnosti, kakor jih je zakrivil njegov prednik, a v zadnjem času je zašel čisto na Forgachova pota. Kakor smo zadnjič poročali, so Srbi v znak protesta proglasili sijajno uspeli bojkot proti mažarski razstavi v Belgradu. Ugron je protestiral proti temu bojkotu, a se blamiral, razstava se je morala vsled nikakega obiska zapreti. Te dni pa bi se morala začeti turneja zagrebške opere v Belgradu. Ugron pa je protestiral proti temu kulturnemu podvzetju in res dosegel, da je komisar Cuvaj prepovedal turnejo, vsled česar trpi zagrebško gledališče škodo okoli 50.000 K. Ugron se je bal, da bi se povodom gostovanja zagrebške opere v Belgradu ne uprizorile manifestacije v prilog Hrvaške! — Na taka pota je zašel avstrijski poslanik v Belgradu in prav nič čudno ne bo, ako pride zopet v družbo kakih Nastičev in Vasičev, kakor njegov prednik Forgach. Tako deluje avstrijska diplomacija za »prijateljske razmere« s sosednjimi državami.

Občinske volitve na Dunaju. Pri 14 ožjih volitvah so si krščanski socialci priborili 12, svobodomisenci pa dva mandata. Volitve so torej izpadle za krščanske socialce zelo ugodno. Vzrok temu je dejstvo, da so se svobodomisenci v vseh onih okrajih, kjer so bili nemški nacionalci v ožji volitvi s krščanskimi socialci, popolnoma vzdržali volitev, vsled česar so nemški nacionalci povsod propadli. Svobodomisenci so se vzdržali v teh okrajih volitev le zato, ker so nemški nacionalci v četrtem razredu pri ožjih volitvah podpirali krščanske socialce. Od 73 mandatov, katere je bilo oddati pri sedanjih dopolnilnih volitvah so si priborili krščanski socialci 58 (poprej 66), socialni demokrati 10 (poprej 7), svobodomisenci 5 (poprej 0). Oddati je še 5 mandatov v prvem razredu. Krščansko-socialna večina na magistratu je torej zopet zgubila 8 glasov.

Preganjanje Stjepana Radića. Stol sedmice v Zagrebu je znižal bivšem hrvaškemu poslancu Stjepanu Radiću, kazeno od štirih mesecev na tri mesece, glede dogodka v Soljanu pa je odredil novo razpravo. Stjepan Radić bo torej še dolgo trpel v ječi, predno bodo proti njemu končane vse obravnave, katere mu je navesil brez vsakega poviada na vrat, madžarski režim na Hrvaškem.

Tudi maševanje. Vseslovanskega sokolskega kongresa, ki se vrši koncem junija t. l. v Pragi, se udeležijo hrvaški in srbski Sokoli iz kraljevine Hrvaške v nenavadno visokem številu. Odbor se je obrnil na ogrsko železniško ministrstvo s prošnjo, da bi se dovolila Sokolom znižana vožnja. Ministrstvo je prošnjo brez vsake pripombe zavrnilo. Tudi maševanje.

Komenskega šola na Dunaju. Kljub vsem naporom dunajskih Nemcev so Čehi že pričeli s stavbo Komenskega šole v spodnji Poštorni pri Dunaju. Nemci so radi tega popolnoma iz sebe in napadajo vlado, da podpira naseljevanje Čehov na Spodnjem Avstrijskem. Spodnja Poštorna je bila še pred kratkim, kakor znano, v čeških rokah, toda pri zadnjih občinskih volitvah so zmagali Nemci vsled nečuvnega terorizma v dveh razredih.

Ruski pisatelj Arcibašev obsojen. Svetovnoznani ruski pisatelj Arcibašev, pisec romana »Sanin«, je bil obsojen te dni v Petrogradu na dva meseca ječe. Arcibašev je izdal pred par dnevi knjigo »Skice«, v kateri je sodišče izsledilo razžaljenje ruske vojske. Na ukaz sodišča je prodaja knjige prepovedana.

Slovenski ilustrirani Tednik se je tako spopolnil in razširil, da smo lahko ponosni, da imamo Slovenci, čeprav smo majhen narod, takšen list. Priobčil je že toliko slik in primernega čtiva n. pr. o »Glasbeni Matici«, o ameriškanskih Slovencih, o slov. pisateljih Cankarju, Finžgerju, Turnerju, Funteku itd., da mu pač nikdo ne more odrekati velikega narodno-kulturnega pomena. Priobčuje pa tudi slike o aktualnih dogodkih n. pr. o potopljenem parniku »Titanic«, o nesreči na Stolu, o avtomobilski nezgodi pri Ljubljani itd., da je za vsakogar zanimiv. »Slov. Ilustr. Tednik« je gotovo najbolj primeren in važen slovenski časopis, da razširja prosveto med najširše sloje naroda. »Slov. Ilustr. Tednik« zasluži torej najizdatnejšo podporo in pozivamo vse zavedne Slovence: **Naročite si »Slovenski Ilustrirani Tednik« in razširjajte ga!** Cetrletno stane le 2 K.

Naša Bodočnost. Štev. 2. te naše lepe šoli odrasli mladini posvečene publikacije prinaša

sledede članke: D. Humek: Ob petdesetletnici telefona. — M. Gregoričeva: Izlet po Balkanu. — Nekaj o ptičjem letu. — V. M.: Po turških sleh — Paraziti v človeškem telesu. — Suženstvo. — Vestnik za sok. naraščaj. — Naša Bodočnost stane vse leto 3 K, za dijake 2 K in prinaša lepe poučne zabavne in za mladino važne članke. Skrbimo, da se razširi povsod in da se z njo vzgaja mladina — naša bodočnost.

Poldanski čas. Vsako večje mesto ima kako posebno znamenje, s katerim se naznanja natančno, kdaj je poldne. V nekaterih mestih naznanja dvanajsto uro strel iz topa v drugih kak drugo znamenje. V Ljubljani doslej nismo imeli nikakega znamenja. Tudi naše ure se pogosto ne strinjajo. Na magistratu je lahko že 12, dočim na šentjakobskih zvonikih že 5 minut manjka, pred Mestnim domom je včasih že 5 minut čez 12 uro ko na frančiškanski cerkvi kaže 5 minut manj itd. Z včerajšnjim dnem smo dobili v Ljubljani znamenje, ki bo natančno povedalo, kdaj je poldne. Na ljubljanski realki bo bo namreč sedaj točno ob 12 uri padel z droga **rdeč balon**. Včeraj je bilo pred realko in v Zvezdi precej ljudi, ki so opazovali znamenje. Ob pol 12 se dvigne balon na drog — in ob 12 pade. Čas je zračunjen po pariškem času in je natančen do stotine sekunde. Ker stoji realka precej visoko se bo balon videl daleč po Ljubljani, kdor pa bo hotel imeti natančno uro, pojde ob 12 v Zvezdo in si jo tam uravna.

Dr. Mašek umrl. V Klatovih na Češkem je umrl zdravnik dr. Mašek, mladočeški dež. poslanec in t. č. Kalatovski župan. Dr. Mašek je bil velik prijatelj turistike in je ljubil tudi naše gore, ki jih je večkrat obiskal.

Počitniška zveza. Do sedaj so priglasili sledeči brezplačna prenočišča za potujoče dijake: g. Oton Homan, trgovec v Radovljici, g. Iv. Hribar, bivši ljubljanski župan, g. Janko Toman, nadučitelj v Moravčah, g. Fr. Grebenc, trgovec, ga. Ana Hočevnar, gostilničarka, ga. Uršula Somrak, g. Iv. Spran, vsi v Vel. Laščah, g. Andrej Oset, gostilničar, Tolsti vrh, g. Iv. Zagažen, učitelj na Dobrni pri Celju, g. Jak. Božič, c. kr. poštni oficial v Gorici, Tel. društva Sokol pri sv. Lenartu v Slov. Goricah, ga. Amalija Fajdiga, gostilničarka v Sodražici, ga. Elvira Dolinar, gostilničarka v Vel. Dolini, ga. M. Aleševac v Trstu, g. Iv. Brežnik, gostilničar v St. Jurju ob juž. žel., g. Anton Erretič, veleposesnik Krmin, g. Emil Orožen, c. kr. notar v Kamniku, g. Leopold Zorč, hotelir na Kranjski gori, g. Božo Račič, nadučitelj na Kalu pri St. Janžu na Dolenjskem, g. Jos. Šepetavec, trgovec v Idriji. — Vsem tem, ki so se odzvali našemu pozivu in našim prošnjam, izrekamo najtoplejšo zahvalo. Nikakor pa še ta prenočišča ne zadostujejo, ker jih še nimamo v vseh važnih krajih. **Za Ljubljano se še ni nobeden oglašil, ko bi vendar marsikdo lahko dal.** Tudi iz drugih mest še nimamo ničesar, kakor iz **Kranja, Novega mesta, Škofje Loke, Postojne, Bleda** itd. Rabimo prenočišča sploh v vseh važnih krajih, ki leže ob glavnih cestah, pa tudi od drugod so dobrodošla. Ponovno prosimo cenjene rodoljube in sploh one, ki jim je kaj ležeče na tem, da se slovenska mladina izobrazi potom potovanja, da se priglasi za brezplačna prenočišča. Dijaštvo bo vsem hvaležno in bo znalo to pomoč tudi upoštevati. Ne prosimo nekaj nemogočega, ker menimo, da se za eno noč že lahko sprejme pod streho potujočega dijaka, ki bo gotovo zadovoljen z najskromnejšo oskrbo. Rodoljubi, naprednjaki, zvedite se svoje dolžnosti in se prijavite vsaj do 10. maja na naslov: »Odbor počit. zveze, Ljubljana, Mestni dom, Prosveda«.

Odbor počit. zveze
Imenovanja na ljudskih šolah. V predvčerajšnji seji c. kr. deželnega šolskega sveta so bili imenovani: Za Adlešiče: Josip Gorišek, za Leskovec: Viktorija Svetek, za Hotedersico: Leopoldina Kogej, za Kranj: Anton Sepaher, za nemško deklisko v Ljubljani: provizorna učiteljica Trenz, za II. mestno šolo v Ljubljani: Ivan Grad, za Loški potok: Aleksander Kordiš, za

Ledine: Franica Novak, za Bloke: Alojzija Trošt, za Notr. Gorice: Marija Miklavc-Janja, za Lipoglav: Roza Pichler, za Golo: Marija Sirnik, za Čerनुचे: Ludmila Omejc, za Preserje: Terezija Grebenc, za Steinwand: Josip Adolf.

Park-hotel Tivoli se otvori v soboto zvečer oziroma v nedeljo dne 5. t. m.

Otrok zgorel. Te dni je bila Antonija Čeligoj v Klenku pri Postojni s svojima hčerkama sama doma. Popoldne ob 5. uri je napravila na ognjišču ogenj, da pripravi večerjo. Nato je odšla h studencu po vodo in pustila otroka doma v kuhinji. Komaj se je oddaljila kakih 100 korakov od hiše, že zasliši vpitje in jokanje triletne hčerke. Ko je prišla nazaj, ji je prihitela nasproti hčerka z gorečo obleko. Deklica je zadobila težke opekline, da je umrla čez 2 dni.

Ljubljancanka izvršila samomor na Reki. V torek ob 7. uri zvečer je došel na reško policijo Franjo Trojanšek, oddajalec prenočišč v spremstvu rešilne postaje in izjavil, da je na njegovem domu izvršila Marija Schmeltzer Albertova iz Ljubljane, 24 let stara učiteljica glazbe, samomor z lizolom. Na lice mesta došli policijski zdravnik dr. Pozder je zamogel konstatirati le smrt. Mrtvo truplo so nato odpeljali v mrtvašnico.

Kmečki pregovori za mesec maj: Če mačka prvi dan stri petero mladih in ji vsi poginejo, nima nobenega. Če v tem mesecu vedno le na desno gledaš, ne vidiš tistega, kar je na levi. Če slišiš kukavico v tem mesecu, šteje, kolikokrat zakuka; če zakuka trikrat, pomenja, da boš živ vel do smrti. Če si o Trjacihi že tiči delajo gnjezda, jim jih ni treba delati pozneje.

Leto 2301 usodopolno za prebivalce naše zemlje. Leta 2301. ne bo po računu Angleža Schoolinga na naši zemlji niti eden človek več pri pameti. Ljudje bodo divjali po svetu blazni naokolu, a rešiti ne bo mogoče nikogar. Ta učnost se je skuhala sedaj v glavi Angleža Schoolinga, ki menda že sedaj ni čisto pri pravi pameti. Schooling je sestavil svojo prognozo na sledeči način: L. 1859. je prišel povprečno na 335 prebivalcev naše zemlje 1 blaznik, l. 1897. pa že na 312 ljudi. Po tem računu bo prišel l. 1977. že na 100 ljudi, l. 2301. pa ne bo na svetu niti enega človeka več pri pameti.

Kinematograf »Ideal«. Še danes se kaže krasni umetniški Nordisk film »Predzrna igra«. Jutri specialni večer z sijajno dramo »Usoda matere« in »Težavno ujetje glavarja pariških apašev Bonnota«. V soboto »Smrtna nevesta« umetniški film prve vrste.

DRUŠTVA.

Odborova seja Matice Slovenske bo danes, dne 2. maja ob 6. uri zvečer v društvenih prostorih.

Sokolsko akademijo v proslavo 50-letnice Sokolstva in društvene petletnice priredi telovadno društvo »Sokol I.« v soboto 4. maja v Mestnem domu. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Po akademiji sestanek v restavraciji br. Tratnika, Sv. Petra c. Odbor »Sokola I.« Na zdar.

Sokol II. priredi dne 12. maja veliko vrtno veselico z raznovrstnim sporedom. Dne 4. avgusta priredi 4. javno telovadbo združeno z veliko veselico. Sokol II. v ljudno prosi vsa narodna društva, da na ta dan ne priredijo nobene veselice.

Dobrodolna veselica za dijaško kuhinjo društva »Domovina«. Ker so se v zadnjem času jeli redni dohodki »Domovine« konstantno zmanjševati, je sklenilo akad. fer. društvo »Sava« potom velike dobrodelne prireditve dne 11. maja v vseh prostorih »Narodnega doma« pridobiti temu prevažnemu podpornemu društvu novih sredstev za nadaljno blagotvorno delovanje. Vse ljubljanske napredne dame so se enodušno odzvale prošnji za sodelovanje in izvolil se je pripravljalni odbor na čelu z gospo Vero svetnik dr. Štajmarjevo in gospo županjo Franjo dr. Tavčarjevo. Veselica se bo vršila v veliki dvorani »Narodnega doma«, kjer bo ples s sodelovanjem »Slov. Filharmonije«; v Sokolski telovadnici, kjer bo pri pogrnjenih mizah kabaretni večer in v vseh stranskih prostorih, kjer bodo razni bufeti in paviljoni. Kjer je to po dolgi pavzi prva pomladna prireditev v Ljubljani, je najštevilnejši obisk zagotovljen. Vstopnina je za osebo 2 K, za dijaštvo pa po 1 K 20 h.

Konfin preprečil nesrečo.

Včeraj okoli pol 7. zvečer bi se bila zgodila na državni cesti v Spodnji Šiški kmalu velika nesreča, katere žrtev bi postal brezdomno neki prepeljevalec mengeškega piva, da ni ustavil voza neki cestni konfin. Tik pred pošto srečala sta se namreč dva avtomobila, katerih eden z znamko H. L. 153 je vozil v smeri proti Št. Vidu, drugi z znamko J. 25 pa v smeri proti Ljubljani. V istem času in na istem kraju vozila sta pa po cesti prepeljevalec mengeškega piva in še neki neznan voznik.

Naenkrat so se splašili konji lastništva mengeške zaloge in so s tako silo treščili z vozom ob cestni konfin, da se je isti premaknil, voznik pa je odletel iz voza pod konje. Eden izmed konj je tudi padel in pri tem dobil znatne poškodbe, vozniku pa se k sreči ni zgodilo ničesar. Sofer avtomobila J. 25 — Nemec seveda — je pri tem dogodku hotel slikati voznika na aroganten način za pijanega. Ta poskus se mu pa ni posrečil, ker je prevladalo mnenje, da je voznik bil le prestrašen.

Občinske volitve v Spod. Šiški.

K občinskim volitvam v Spodnji Šiški. Mednarodni socialni demokratje v Šiški so mnenja, da je le tisti delavec, ki je organiziran v mednarodni socialni demokratični stranki. Vsi drugi in naj bodo tudi delavci — to niso, ker jim »Zarja« tega ne dovoli. V »Zarji« pišejo, da so edino oni zmogni občino voditi in delati za delavstvo. No nekateri gospodje pri socialni stranki tega talenta ne pogrešajo, to jim radi pripisujemo. Kdo ima pa od tega dobiček, to pa oni, ki vodijo delavce tudi dobro vedo. Stranka kakoršna je takozvana socialna demokratična v Spodnji Šiški je koritarska, ker vsakdo hoče na račun delavcev živeti. S tem če ustanavljajo pekarnice in druge take vire dohodkov za se — zato še delavec nima nikakega dobička. Imajo pa istega samo izvoljenci — teh je pa malo — ker onih pet, ki zajemajo iz korita, ne puste drugim k bogato obloženi mizi. Kar se pa agitacije tiče smo pa mnenja, da se narodno-napredni stranki ni potreba posluževati imena socialno demokratične stranke za pobiranje pooblastil, ker prokleto malo bi jih stranka dobila, ako bi se posluževala tacihih sredstev. Sicer se je pri zadnjih volitvah jasno pokazalo, kako poštenih sredstev so se socialni demokrati posluževali pri agitaciji. S tem če vpijejo in predbacivajo narodno-napredni stranki umazano agitacijo, hočejo skriti svoje mahinacije, katerih se pri agitaciji poslužujejo. Volilci v Spodnji Šiški jim ne bodo sedli na te limanice, o tem se bodo socialni demokratje pričali v nedeljo, niti Nemci niti klerikanci jih ne bodo rešili poraza.

Slovenskim delavcem, ki imajo volilno pravico v Spodnji Šiški. V nedeljo, dne 5. t. m., vam je stopiti zopet na volišče. Politično društvo »Vodnik« je sestavilo kandidatsko listo, katere imena jamčijo, da jim zaupate, da se bodo potegovali za vaše interese v katerem slučaju koli bi se šlo za vaše pravice. V očigled lokalnim razmeram v Spodnji Šiški je bila ne le potreba, temveč tudi narodna dolžnost, sestaviti tako listo. Poleg zavzemanja za vaše pravice, pa bodo navedeni kandidati vedno zastopali mnenje, da jim je slovenski materinski jezik in ohranitev narodnega značaja v občini pogoj, kateri brez dvoma tiči tudi v vašem narodno čutečem delavskem srcu, posebno že za to, ker si ne damo teptati od raznih strank pravic do našega najmilejšega in najsvetejšega, kar nam je podarila slovenska mati, in to je naš slovenski čut za našo domovino, za naš jezik, za katerega ohranitev naj nam bodi zlasti v sedanjih časih, ko se nas hoče zatreti z vso silo, naša najsvetejša dolžnost. Nemci, klerikanci in socialni demokrati, uvidevajoč njih manjšino v občini, z vsem mogočim kujejo načrte, kako bi napredno občino oškodovali narodnega značaja. Pri zadnjih volitvah so si osnovali neko gospodarsko stranko, s katero so hoteli prodreti in priti v občinski zastop. In v kandidatski listi

te stranke so se takrat v resnici blesketala imena vseh teh škodljivcev našega jezika, toda tudi to jim ni pomagalo; s tem kompromisom niso dosegli ničesar. Zato pa, vi slovenski delavci, pridite in pripeljite v nedeljo še mnogo drugih, kateri zdaj še omahujejo, na volišče, da potem skupno pokažete, da ste ohranili Šiški v kljub različnim mahinacijam nasprotnikov narodni značaj.

Idrija.

Idrijska podružnica S. P. D. priredi dne 4. in 5. t. m. dvodnevni izlet. In sicer gre pot iz Idrije skozi Dol na Čaven (1308 m, krasen razgled in lepa planinska flora). Od tu v Ajdovščino in Vipavo ter skozi Col v Idrijo nazaj. V Sturijah je dne 4. v hotelu Šapla sestanek Idrijske, Goriške in Ajdovsko-vipavske podružnice. Zbirališče je v Idriji dne 4. t. m. ob 6. uri jutraj v društveni sobi »Pri Fani«. Prijatelji društva dobrodošli.

Kaplan — tiran. V Spodnji Idriji imajo kaplana Oberstarja, silno sirovega kaplana, ki otroke pretepa v šoli in cerkvi, kakor da ima pred seboj nemo žival. Osem prizadetih staršev se je pred meseci pritožilo na c. kr. okrajni šolski svet v Logatcu, ker je kaplan Oberstar tako sirovo ravnal z otroki v cerkvi in šoli, da so morali nekateri zaradi dobljenih telesnih poškodb več dni ostati doma. In uspeh pritožbe? Kaplan Oberstar se baha, da ima pravico storiti vse, kar more z nogami in rokami storiti! — To je tudi pokazal dne 23. pret. mes., ko je devetletnega otroka posestnika Hladnika tako pretepel in osuval s črevlji, da sta dobila vidne znake kaplanove sirovosti. — Ker ne dobe starši proti takemu divjaštvu tega božjega namestnika nobene pomoči, so sklenili, da ne bodo toliko časa svojih otrok pošiljali h krščanskemu nauku, dokler »božji namestnik« Oberstar ne izgine iz Spodnje Idrije. — Mi vprašamo prizadeto šolsko oblast, ali tudi za kaplana Oberstarja velja dotični paragraf državnega šolskega zakona, ki prepo-veduje telesno kaznovanje? Ali ob kaplanovi sirovosti izgube veljavo zakonita določila? Kako naj ima ljudstvo ob takem katehetovem ravnanju in ob takem teptanju zakonitih predpisov še vero v nepristranost okrajnega šolskega sveta v Logatcu? Mi z vso resnostjo pozivljamo g. okrajnega glavarja kot predsednika c. kr. okrajnega šolskega sveta, naj nemudoma napravi red, sicer bomo tudi njega brez pardona poklicali na odgovor!

Trst in Primorje.

V čistilnici petroleja v Škedenju je zaposlenih tudi več pridnih agitatorjev, ki so navdušen za N. D. O. in ki ustanove v najkrajšem času skupino N. D. O.

Podporni fond. Vsaka organizacija, ki hoče koristiti in v resnici pomagati svojim članom, zbira posamezne prispevke na razne podpore fond. Med temi pridejo največ v poštev podporni fond za slučaj 1. bolezni, 2. smrti, 3. brezposelnosti, 4. voznje in selitve, dalje štrajkovni fond itd. N. D. O. in posvetila vže od prvega začetka tem fondom veliko pozornost, predvsem pa je posvetila največ dela podpornim fondom za slučaj bolezni, smrti in deloma tudi brezposelnosti. Glede prispevkov za podporne fond v N. D. O. je danes položaj naslednji: Kdor hoče biti član N. D. O. ter reflektira tudi na podpore v slučaju bolezni, smrti (za vdovo in otroke), brezposelnosti itd., mora plačevati tedensko 30 vin. Kdor pa ne reflektira na denarno podporo, ampak hoče biti le član, plačuje pa samo 15 vinarjev. S tem pa da plačuje teh 15 vinarjev ima vse udobnosti organizacije (razven denarnih, bolniških in brezposelnih podpor kakor oni, ki plača 30 vin. torej: pravovarstvo, knjižnice, predavanja, strokovna tajniška dela, posredovanja itd. Bolniške podpore t. j. podpore v slučaju bolezni, se dajo

kot redna podpora v znesku vsem onim članom, ki so vsaj 6 mesecev vpisani v organizaciji. V slučaju smrti, dobiva vdova po umrlem članu, ki je bil vpisan 6 mesecev v N. D. O. izplačanih 40 K. Izvanredna podpora se pa daje v slučaju brezposelnosti, dalje, ako član še ni 6 mesecev organiziran, pa je bolan, ter v raznih drugih podpore potrebnih slučajih. Oni prispevki članarine, ki se v ta namen plačujejo se stekajo v podporni fond, iz katerega se potem delijo podpore.

Tovarna »Linoleum«. Tudi preko tovarne »Linoleum« ne smemo iti, kajti v njej je zaposlenih veliko hrvatskih in slovenskih delavcev. Ampak delavci v tovarni »Linoleum« se vedno menjaajo, kar dokazuje, da ne vladajo bogve kakšne dobre razmere v tej tovarni. In ravno to priča, da bo treba z organizacijo to menjanje preprečiti. N. D. O. šteje še precej članov v tovarni »Linoleum«. Vseeno bi jih bilo lahko več. Treba bo zanikrneže in zaspance malo podrezati, da se postavijo že enkrat na noge — in bo šlo.

V tovarni olja blizu Škedenja, se pripeti vsaki hip kaka nesreča. Enemu manjka prst, drugemu roka, tretjega razmesari stroj. Prav hudo mi je bilo pri srcu, ko mi je pravil bivši delavec tovarne olja sledeče: »Dalje časa sem bil zaposlen v tej tovarni. Imel sem tudi brata, katerega sem zelo ljubil. Staro mater, ki se je nahajala v pomanjkanju, sva oba podpirala. Naenkrat je prišla nad nas velika nesreča. Stroj je popolnoma razmesaril brata. Hud je bil ta udarec ne samo zame, ampak tudi za mater, ki je vsled žalosti na to umrla. — Da se dogajajo te nesreče tako pogosto, temu je krivo to, ker mora delavec predolgo delati. Delati mora pa kakor živina, zato se ni čuditi, če so nesreče vedno na dnevnem redu. Jaz sem seveda kar nato začel agitirati za organizacijo. Moja žlja je bila ta, da bi se vsi delavci tovarne olja združili, ter zahtevali od strani družbe, da se skrajša delavni čas in da bi se mučno, prenaporno delo, malo omejilo. In kaj se je nato zgodilo? Ravnatelj me je poslal proč in bil sem dolgo časa brez dela,

trpeli smo vsi: žena, jaz in otroci.« — Tovarjši, sem mu dejal nato, trpel si dosti, ampak tvoje trpljenje je obrodilo sad. — V tovarni olja obstoji sedaj močna skupina N. D. O., ki bo napravila to, kar si ti hotel. Tebe so vrgli na cesto, v pomanjkanje, ampak tvoja misel, in želja, ki si jo sopal med sotrpine naokrog, se je oprijela drugih tvojih bivših sodelavcev v tovarni olja. Oni sedaj propagirajo te ideje in učijo, da je krivico le na podlagi skupnega dela, na podlagi sloge in solidarnosti mogoče odpraviti. Podjetniki ne morejo več kaj takega praktcirati, da bi odpustili iz dela vsakega, ki propagira te misli. To je bilo mogoče od začetka, sedaj ne več, kajti vera v samopomoč se je že precej utrdila v delavstvu.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.
Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pisanim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

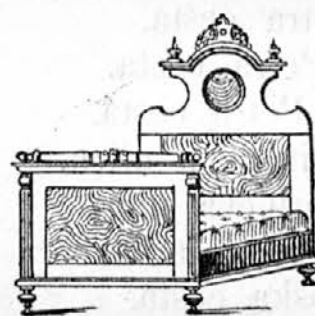
Prodajalka večša manufakturne trgovine in šivanja, želi premeniti službo. Gre tudi na deželo. Naslov pove »Prva anonimna pisarna«.

Pridlična soba s posebnim vhom, pripravnica za krojaško ali čevljarstvo delavnico se odda s 15. majem v Sp. Šiški, Planinska cesta št. 195. Istotam se proda enonadstropna hiša. 313—3

Hiša

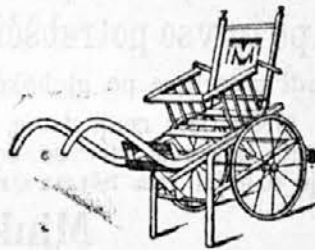
z vrtom in pritliklinami se proda. — Rožna dolina šte. 263, cesta III. 315

Zaloga pohištva in tapetniškega blaga FR. KAPUS, LJUBLJANA Marije Terezije cesta šte. 11, Kolizej.

Velika izbira vsakovrstnega pohištva za spalne, jedilne in gosposke sobe. Divate, otomane, žimnice, modroce iz morske trave, zmednice na peresih, podobe, zrcala

otročje vozičke

Itd. Sprejemajo se tudi opreme hotelov. Cene nizke! Izdelki solidni!

Največja zaloga ur, zlataine in srebrnine H. SUTTNER Ljubljana, Mestni trg št. 25.

Lastna potokolirana tovarna ur v Švici.

Tovarniška znamka

„IKO“

Cenik zastonj in poštine prosto.

— 356 —

Volcje so hoteli vstopiti ali kraljica jih je zadržala. Zdelo se je, kakor da so jo odprta vrata neprijetno dirnila. Strmela je v temno praznino, ki ji je zljala nasproti. Champdivers je prišel sam od sebe, Margantina enako, le Odette, Odette ni bilo...

Odette je spala. Deklica je sedela v širokem naslanjaču, glava ji je ležala na mizi in z rokami je pokrivala pergamenten list.

Gotovo jo je bil spanec prehitel, premišljujočo o čudnih dogodkih preteklega dne. Svit Guinesove baklje je na pol razsvetljeval sobo.

Izabela se je slednjič vzdržnila in prestopila je prag. Četvorica ji je sledila. Ob nastalem šumu je deklica odprla oči in bila v trenutku pokoncu.

Kraljica se je ustavila tri korake pred njo. Odette je bila v prvem hipu vsa zbegana. Srce ji je burno utripalo. Ali kakor človek, ki se nima ničesar bati, se je takoj opogledala. Vedela je, da je mogla kraljica dospeti k nji le s privoljenjem Champdiversa in Margentine. Spoštljivo se je naklonila pred kraljico in je spregovorila:

— Zahvaljujem se vam madame, za čast, ki ste mi jo izkazali s posetom.

Kraljica ni črhnila. Izabela je v svoji blaginji ostala.

— Ako bi vaše veličanstvo je nadaljevala Odette, ne bi bilo toka dolgo kazati volje, odstraniti me iz njegove bližine, že davno bi hotela priti v kraljičino palačo.

Izabela je ošabno vrgla glavo v tilnik rekoč:

— 353 —

Volcje so začeli obdelovati vrata s pestmi. Champdivers je med tem odstranil prečni zapah in vratnice so široko odtelele na obe strani, ubijalci so naravnost prileteli v sobo in obstali oslepljeni od prižganih bakelj.

Champdivers se je bil postavil pred druga vrata z bodalom v levici, z mečem v desnici. Tresel se je od razburjenja in pretrgano kričal:

— Kako! Le štirje ste in zbijate za celo armado. Hola sem, psi! Kaj hočete. Nebesa, deset jih je bilo proti meni in bili so možje! He, tolovajče, stopi bliže, našvrkam te, kakor paglavca!

Starec je divjal. V urnih lokih je odbijal napade rapirjev, ki so deževali udarce, končno je bil potisnjen v sredino. Besno je začel krožiti s širokim mečem, da so odletavale iskre od jekel in se je zrak pretresal v ostrih žvižgih. Volcje mu niso mogli do živoga. V resnici so se bolj branili, kakor napadali, ker udarci in opletanje Champdiversovo je bilo smrtonosno. Starcu je stopala kri v glavo, vrtel se je gibčno in urno kakor tridesetletnik in vzpodbujajoče kričal:

— Deset jih je bilo proti meni in bili so možje. Kaj pa hočete vi, šleve tolovajske, zakaj me budite iz sladkega spanja? Hola, sem, junački! Pokažem vam, vlomilci, na tu, tu tu imaš! Preril se je vedno besnejše opletajoč z mečem pred odprta vrata. Zmagonosno je zakričal: Inam vas! Nihče ne odide živ od tod! ah!...

Hiša Saint-Pol.

89

Za prihodnje počitnice
se proda ali zamenja
enega ali dva konja z vso
opravo in vozičkom.
Več se poižve pri ANTON BRILLI-ju v
Kranju. 314

Viktorija Sterniša
Ljubljana, Jurčičev trg št. 3
Največja zaloga moških, dam-
skih, otroških in pristihih gor-
skih čevljev. Elegančna in jako
skrbna izvršitev po vseh cenah
Najpriležnejši čevlji sedanjosti.

Umetni in trgovski vrtnar
J. WIDER, v Ljubljani.
Trgovina cvetlic:
Šelenburgova ulica št. 3.
Vrtnarija:
Cesta na Rožnik št. 25.
Točna postrežba in takojšnja izvršitev vsa-
kovrstnega vezanja cvetlic. 50

Pozor!
Naznanjam cenj. damam tu in na deželi, da
prodajam do 8. maja vse blago nahajajoče se v
moji trgovini in sicer:
slamnike, otročje kapice, športne
kape in vse potrebščine za modistke
zaradi preselitve po globoko znižani cenl.
Opozarjam cenj. dame, da bom moj salon
znatno povečala ter se bode isti od 8. maja
dalje nahajal na Starem trgu.
Minka Horvat.

FR. P. ZAJEC
Ljubljana Stari trg 9 Ljubljana
priporoča kot prvi slovenski izprašani in oblast-
veno koncesijonirani optik in strokovnjak svoj
optični zavod.
Daljnogled, toplo-
mere, in zrakomere
vseh vrst.
Očala, ščipalniki na-
tančno po zdravni-
škem receptu.
Cenike pošiljam na
zahtevo zastoj in po-
štneine prosto.

— 354 —
Klecnil je na kolena!
Meč mu je brenketajoče padel iz rok, oči
so se mu poslednjikrat uprle v vrata, vodeča
v Odetino sobo — nato pa se je stresel in
padel na obraz na zemljo. Iz ust mu je bušil
curek krvi in obležal je v rdeči mlaki...
Bilo je delo kraljice!...
Izabela je zadala z bodalom od zadaj ne-
srečnemu starcu smrtni sunek v tilnik. Izabela
je ubijala...
Stopila je preko mrtvega trupla in se obr-
nila naravnost proti drugim vratom. Volcje so
ji sledili.
Vrata so se odprla sama in na pragu se
je prikazala ženska s svetilko v roki.
— Gospod Honore, ali ne slišite? Tak
truš!... Oh, na pom...
Ni končala. Štiri železne dlani so ji stisnile
vrat in zgrudila se je brez življenja na tla.
Margentina je bila odpravljena! —
Nosnice četvorice so se hropeče širile in
podajale. Duh krvi je bil vdaril v nje in jih
razdražil, kakor krvoločno zverino. Pogledali
so okolo sebe in so vprašali:
— Kdo pride sedaj na vrsto?
Izabela ni odgovorila. Ne oziraje se na
mrtva, je stopila v Margentinino sobo in uprla
oči v tapetna vrata, ki so vodila v Odetino
sobo. Nehote je vzdihnila. Trenotek je stala
nepremično, potem pa je pomignila četvorici,
da se zadrži mirno in izginila v temnem ho-
dniku. Čez nekaj hipov se je vrnila in s seboj
je pripeljala osem mož. Kakor bi trenil so na-
ložili mrtveca, izbrisali krvavo sled in ju od-
nesli...

„DAN“ se prodaja
v Ljubljani v sledečih tobakarnah:
JUŽNI KOLODVOR, na peronu.
DRŽAVNI KOLODVOR.
BLAŽ, Dunajska cesta.
SEVER, Krakovski nasip.
PICHLER, Kongresni trg.
ČEŠARK, Šelenburgova ulica.
DOLENC, Prešernova ulica.
FUCHS, Marije Terezije cesta.
MRZLIKAR, Sodna ulica.
ŠUBIC, Miklošičeva cesta.
ZUPANČIČ, Kolodvorska ulica.
PIRNAT, Kolodvorska ulica.
ŠENK, Resljeva cesta.
KOTNIK, Šiška.
TIVOLI, na žel.prel. pri Nar. domu.
KOŠIR, Hilšerjeva ulica.
STIENE, Valvazorjev trg.
SUSNIK, Rimska cesta.
UŠENIČNIK, Židovska ulica.
KLEINSTFIN, Jurčičev trg.
KRIŽAJ, Sp. Šiška.
WISIAK, Gosposka ulica.
KUSTRIN, Breg.
TENENTE, Gradaška ulica.
VELKAVRH, Sv. Jakoba trg
SITAR, Florjanska ulica.
BLAZNIK, Stari trg.
NAGODE, Mestni trg.
KANC, Sv. Petra cesta.
TREO, Sv. Petra cesta.
KUŠAR, Sv. Petra cesta.
PODBOJ, Sv. Petra cesta.
ELSNER, Kopitarjeva ulica.
BIZJAK, Bohoričeva ulica
REMŽGAR, Zelena jama.
SVETEK, Zaloška cesta.
KLANŠEK, Tržaška cesta.
JEZERŠEK, Zaloška cesta.
LIKAR, Glince.
STRKOVIČ, Dunajska cesta.
STRAVS, Škofja ulica.

Del. glavnica: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez.fond nad
K 8,000.000. K 800.000.
Stritarjeva ulica št. 2, (lastna hiša)
Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.
Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

— 355 —
— Ali vam je znano, kaj imate izvršiti? se
je obrnila kraljica sedaj k Ocquetonvillu.
— Polastiti se moramo gospodične Odette
je odgovoril ta in jo spraviti v nosilnico, ki
nas čaka pred Hišo Saint-Pol.
— Dobro. In kam pojdete z nosilnico?
— V burgundsko palačo, madame!
Izabela se je zdrznila. Glava se ji je pove-
sila na prsa.
Blisk je šinil izza težkih trepalnic. Zamr-
mrjala je komaj slišno:
— V burgundsko palačo...
Kraljica se je zamislila. Nihče bi ne mogel
razbrati iz njenega, z lahkim nasmeškom po-
krita obličja, kaj se je godilo v nji ta tre-
nutek...
Ko je vzdignila glavo je dejala:
— Polastite se deklice, ali ne storite ji
žalega.
— Isto nam je naročila njegova visokost
vojvoda...
— Dobro. Polastite se je, ali odvedli jo
ne boste v palačo vašega gospoda...
— In kam nam ukazuje madame?
— K meni! je dejala kraljica s trdim gla-
som.
Nato so šli. Skozi Margentinino sobo jih
je pripeljala Izabela preko intimnega salona,
kjer je vsak večer igral kralj z Odette karte
pred vrata dekličine spalnice.
— Tukaj je, je pokazala s prstom na vrata.
— Obrnite se urno. Uderite ta vrata!
Courthouse je položil roko na kljuko.
Vrata so bila odprta!... Odette se ni
bala...

„DAN“ se prodaja po vseh
tobakarnah po 6 vin.

T. MENCINGER, Ljubljana
Resljeva cesta 3 - Sv. Petra cesta 37 in 42 - Martinova cesta 18.
Špicerijska in delikatesna trgovina, žgalnica za kavo z električnim obratom in vročim zrakom.
Specialiteta! **Žgana kava.** **Specialiteta!**
Posebna mešanica . . . kg K 480 || Kavarnarska mešanica . . . kg K 4—
Ljubljanska mešanica . . . „ „ 440 || Tržaška mešanica . . . „ „ 360
Na vogalu Resljeve ceste **vinarna**. Odprta ob delavnikih do 9. zvečer, ob praznikih dopoldne.
Vsak dan sveže: kuhana praška, graška, sirova šentdanijska gnjat in dunajske klobasice.

Za poletno sezijo priporoča
„Angleško skladišče oblek“, O. Bernatovič,
Ljubljana, Mestni trg št. 5.
svojo velikansko izbiro kostumov, lahkih plašcev iz blaga, prašnih plašcev
iz listra ter svilnih plašcev za dame vseh najnovejših barv. Najmodernejše
obleke, klobuke in slamnike za gospode in dečke po priznani nizkih in
solidnih cenah.

Št. 14215.
Razglas.
Dne 27. t. m. poginila je v pasji kletki mestnega konjača tuja psica, ki se je dne 24. t. m.
zatekla k nekemu čevljarju ob Cesti na loko, na znaki pasje stekline. Psica je bila kake 2 leti stara,
bele barve, srednje velikosti, dolgih dlak in repa, konastih, nekoliko rumenih ušes in konastega
gobca ter podobna kraškimi psom. Glede na to odreja podpisani mestni magistrat na podlagi § 41
zakona z dne 6. avgusta 1909 drž. zak. št. 177 za mesto Ljubljano od današnjega dne naprej
do preklica
pasjo kontumacijo.
V tem času morajo imeti psi, torej tudi oni, ki se na vrvici vodijo po ulicah, torbo, ki po-
padanje popolnoma zabranjuje.
Tudi se ne smejo jemati psi v javne lokale, kakor v gostilno, kavarne itd. Ako bi kdo pri
svojem psu zapazil sumljive znake, mora to takoj naznaniti mestnemu magistratu, psa pa do daljnj
odredbe varno zapreti.
Pse, ki bodo za časa kontumacije prosto ali brez dobro napravljene torbe okrog letali, bo
konjač polovil in pokončal, proti lastniku pa se bo kazensko postopalo. 317
Mestni magistrat ljubljanski
dne 29. aprila 1912.
Župan:
dr. Ivan Tavčar, l. r.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani. Rez.fond nad
K 8,000.000. K 800.000.
Stritarjeva ulica št. 2, (lastna hiša)
Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.
Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

Ker se pride dandanes pri hudi
konkurenci do denarja le potom
dobre reklame
svetujemo vsem, ki hočejo kaj ku-
piti ali prodati, ali ki iščejo službe,
da naj inserirajo v izbornem in
zelo razširjenem slovenskem ne-
odvisnem dnevniku ::
„DAN“
ker ima to inseriranje gotov uspeh.
Oglase za „DAN“ sprejema po
najnižjih cenah „Prva anončna pi-
sarna“ v Ljubljani, Frančiškanska
ulica št. 8, katera daje radevolje
tudi vse za to potrebne informacije.